

může o její splnění žalovati, takže smlouva jest pro obě strany nezávazná a v širším smyslu slova neplatná (viz rozhodnutí čis. 8252, 9560, 9561, 9798 a 11.044 sb. n. s.). Žalobní nárok na vrácení peněz, které žalobce zaplatil žalované firmě, jest tudíž odůvodněn. Uvádí-li dovoatelka, že kondikce jest tu vyloučena podle § 1432 obč. zák., nelze jí v tom dáti za pravdu, neboť ustanovení § 1432 obč. zák. se nehodí na souzenou věc již proto, že šlo o oboustranný závazek, který byl částečně splněn jen žalobcem, kdežto žalovaná firma zakoupené losy žalobci vůbec nevydala a tedy se své strany závazek nesplnila. Podle judikatury nejvyššího soudu (rozhodnutí čis. 3728, 9560, 9561, 9798 a 11.044 sb. n. s.) nelze v takovém případě mluvit o »placení dluhu« ve smyslu § 1432 obč. zák. Kondikce podle § 1432 obč. zák. jest vyloučena, splnily-li smlouvu obě smluvní strany (viz rozhodnutí čis. 10.201 sb. n. s.), ale to se v projednávaném případě nestalo. Pokud dovoatelka uvádí, že i ona plnila tím, že vyplatila svým agentům provisi a že koupila losy a kolky na prodejní listinu, jest k tomu připomenouti, že v placení provise zástupcům žalované firmy a v pouhém nákupu losů a kolků nelze ještě spatřovati plnění smlouvy proti žalobci, nehledíc k tomu, že nižšími soudy nebylo ani zjištěno, že žalovaná losy a kolky koupila pro žalobce.

Čís. 11367.

Bylo-li při exekuci na neknihovní pohledávku zabavení vykonáno soudem v Čechách, dlužník má však obecný soud ve věcech sporných na Slovensku, není žádný z těchto soudů podle práva u něho platného exekučním soudem, příslušným k přikázání k vybrání zabavené pohledávky. Příslušný exekuční soud jest tu určití podle § 28 j. n.

(Rozh. ze dne 4. února 1932, Nd I 29/32.)

Nejvyšší soud usnesl se o návrhu okresního soudu ve Slaném, by byl rozhodnut jeho záporný spor o příslušnost s okresním soudem v Užhorodě v otázce, který z těchto soudů jest soudem exekučním v exekuční věci Dr. Vlastimila F-a, advokáta ve Slaném, proti Františku K-ovi v Užhorodě tak, že ustanovil okresní soud ve Slaném podle § 28 j. n. za onen soud tuzemský, který jest místně příslušným soudem exekučním v řečené věci.

D ů v o d y:

Usnesením ze dne 9. listopadu 1931 č. j. C II 223/31 (nyní E 3955/31—1) povolil okresní soud ve Slaném exekuci zabavením neknihovní pohledávky dlužníkovy proti poddlužníku ve Slaném a vyhradil rozhodnutí o návrhu na přikázání k vybrání soudu exekučnímu. Okresní soud v Užhorodě odmítl výkon, nepokládaje se za příslušný soud

exekuční. Tento záporný spor o příslušnost vznikl z dvojitosti práva, platného jednak v zemích České a Moravskoslezské, jednak v zemích Slovenské a Podkarpatoruské. Při exekuci na neknihovní pohledávky jest podle § 18 č. 3 ex. ř. exekučním soudem okresní soud, u kterého má dlužník obecný soud ve věcech sporných, což by byl v tomto případě okresní soud v Užhorodě. Podle prvního odstavce § 18 zák. čl. LX z roku 1881, který nebyl změněn zákonem ze dne 19. ledna 1928 čis. 23 Sb. z. a n., jest však v takovém případě exekučním soudem okresní soud, na jehož území má býti exekuce vykonána, což by byl okresní soud ve Slaném, protože podle § 294 třetí odstavce ex. ř. a článku II. § 45(3) zák. čis. 23/1928 jest zabavení pohledávky vykonáno doručením záповědi p o d d l u ž n í k o v i. Oba soudy jsou v tuzemsku, ale žádný z nich není podle práva u něho platného příslušným exekučním soudem. Protože jde o věc, která spadá pod pravomoc tuzemských soudů, ale chybí tu podmínky pro místní příslušnost, bylo použiti předpisu § 28 j. n., což se může státi v mimosporných věcech i z úřadu.

Čís. 11368.

Šlo-li o zásilku v mimosporném řízení (podle nesporného patentu z roku 1854), již nebylo doručiti do vlastních rukou, a nezastihl-li poštovní orgán adresáta doma, ježto byl na letním bytě, a nebylo-li v jeho bytě jiných domácích osob, jimž by byl mohl zásilku podle § 102 c. ř. s. doručiti, měl ji, byla-li mu příjemcova adresa známa, za ním zaslati, pak-li mu nebyla známa, měl sice zásilku uložit na poštovním úřadě, ale měl na dvěře adresátova bytu připevniti písemné oznámení, že ukládá zásilku na poště.

(Rozh. ze dne 4. února 1932, R II 323/31.)

Do usnesení poručenského soudu, jímž bylo uloženo nemanželskému otci, by platil výživné nemanželskému dítěti, podal nemanželský otec recurs, jež r e k u r s n í s o u d odmítl jako opožděný. D ů v o d y: Usnesení bylo rekurentu doručeno dne 17. srpna 1931 uložením na poštovním úřadě, kdežto recurs byl podán teprve dne 10. září 1931 tedy po uplynutí čtrnáctidenní lhůty § 11 nesp. říz., pročež byl jako opožděný odmítnut.

N e j v y š š í s o u d zrušil napadené usnesení a vrátil věc rekursnímu soudu s příkazem, by dále po zákonu jednal.

D ů v o d y:

Jde o doručení usnesení okresního soudu ze dne 8. srpna 1931, v poručenské věci, tedy o usnesení, které podle § 6 nesp. říz. z roku 1854, jehož jest tu použití, nemusilo býti doručeno do vlastních rukou.